

Галина Рожко

викладач,

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»,

Вікторія Демидюк

бакалавр,

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ

Облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності. Розробка та прийняття облікової політики – це складний процес, що вимагає наявності спеціальних кадрових, фінансових та технічних можливостей й досконалого знання діяльності підприємства.

Формування облікової політики в Україні, як стверджують деякі, відбувається з урахуванням двох рівнів:

– макрорівень – політика державних органів щодо розвитку системи бухгалтерського обліку. У даному випадку облікова політика формується через урядові структури і оформляється у формі нормативно-правових актів;

– мікрорівень – політика конкретного підприємства щодо забезпечення надійності фінансової звітності. Підприємство на основі законодавчих актів формує внутрішній (власний) нормативний документ, що називається Положення (наказ) про облікову політику [1].

Держава виконує на підприємстві організаційне та методологічне управління системою бухгалтерського обліку. Вона ухвалює документи, що містять визначені рекомендації, перелік правил окремих методик і процесів бухгалтерського обліку.

Під час утворення положення про облікову політику, необхідно дотримуватись таких принципів:

– відповідність закону – розроблені та обрані методичні процедури, способи організації та ведення обліку суб'єктів господарювання не можуть мати розбіжностей із чинним законодавством;

– адекватності – облікова політика підприємства має збігатися з особливостями умов та специфіці його функціонування;

– ефективності – витрати на розробку або впровадження деякого елемента облікової політики установи не мають перевищувати ефект від їх запровадження;

– єдності – облікова політика суб'єкта господарювання повинна бути єдиною незалежно від кількості підрозділів, підприємств та філій. Це допоможе порівнювати та аналізувати в межах організацій, корпорацій, установ, холдингів, асоціацій;

– відкритість – облікова політика має доводитися до відома внутрішніх та зовнішніх користувачів інформації для одержання ними уявлення про застосовані методи утворення відомостей.

Варто зауважити, що підприємство самостійно визначає облікову політику: обирає форму бухгалтерського обліку, спосіб реєстрації та узагальнення інформації в облікових реєстрах із дотриманням єдиних методологічних засад і з урахуванням особливостей господарської діяльності та наявної технології обробки даних, розробляє систему і форми управлінського обліку, звітності та контролю господарських операцій. Також під час формування та прийняття облікової політики необхідно враховувати, що відповідно до п. 2 ст. 8 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [2]. Повноваження щодо організації бухгалтерського обліку на підприємстві належить до компетенції його власника (власників) або уповноваженого органу (посадової особи).

Тобто, власник підприємства або його керівник несе відповідальність за організацію та ведення бухгалтерського обліку та за формування облікової політики.

На формування облікової політики для підприємств туристичної сфери суттєво впливає форма організації бухгалтерського обліку. Так, відповідно до п. 4 ст. 8 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», для забезпечення ведення бухгалтерського обліку підприємство може самостійно обирати форми його організації щодо:

– включення до штату підприємства посади бухгалтера або створення бухгалтерської служби на чолі з головним бухгалтером;

– користування послугами спеціаліста з бухгалтерського обліку, зареєстрованого як підприємець, який здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи;

–ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку централізованою бухгалтерією або аудиторською фірмою;

–самостійне ведення бухгалтерського обліку та складання звітності безпосередньо власником або керівником підприємства.

Важливе значення на етапі утворення облікової політики підприємств туристичної сфери має визначення її елементного складу щодо основних об'єктів обліку. Залежно від суб'єкта туристичної діяльності кількість об'єктів обліку відрізняється, як і його складність.

Так для невеликого туристичного агентства характерна незначна кількість об'єктів обліку, на відміну від туристичного оператора, у якого можуть спостерігатися: заборгованість, запаси, доходи, витрати, основні засоби.

В формуванні та веденні бухгалтерського обліку та фінансової звітності важливим інструментом і елементом є облікова політика. Визначенно, що серед факторів, які мають вплив на формування облікової політики, суттєвим є приналежність до галузі чи виду діяльності, від чого залежить система обліку деяких об'єктів, порядок податкового та бухгалтерського фінансового обліку.

Від специфіки формування та реалізації облікової політики багато в чому залежить ефективність управління фінансово-господарської діяльності підприємства.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф. Ф., Олійник О. В., Шигун М. М., Шулепова С. М. Організація бухгалтерського обліку: навч. посібник. Житомир: ЖІТІ, 2001. 576 с.

2. Закон України Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14/>